

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/497/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213221889
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213221889.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: R. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, C., o zaplatenie 295,52 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **n e m á** právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.9.2013 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 295,52 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Podanú žalobu žalobca postavil na tom skutkovom základe, že žalovaný s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril dňa 12.6.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazal riadne splatiť. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 3.046,54 € (z toho dlžná istina predstavovala sumu vo výške 2.604,24 € a úrok z omeškania sumu vo výške 442,30 €). V tomto konaní si uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny titulom neuhradených splátok splatných v období od 20.10.2010 do 20.5.2011 v celkovej výške 295,52 €, úroku z omeškania vyčísleného z dlžných splátok za obdobie od 21.10.2010 do 20.5.2011 celkove vo výške 7,88 €, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 295,52 € od 21.5.2011 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. O podanej žalobe tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/497/2014-71 zo dňa 17.9.2014, ktorým konanie v časti o zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania vo výške 0,07 € pre späťvzatie žaloby zastavil. O trovách konania v zastavujúcej časti rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania podal odvolanie žalobca. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 8Co/282/2016-117 zo dňa 23.6.2016 tak, že rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že sa nestotožnil so záverom prvoinštančného súdu o mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 4.11.2009. Súdu prvého stupňa uložil opätovne posúdiť dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a následne o ňom opätovne rozhodnúť ako aj o trovách prvostupňového i odvolacieho konania.

3. Tunajší súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu vec opätovne prejednal. Vo veci rozhodol v zmysle § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania, keď po oboznámení sa s obsahom zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky,

doručenky, zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohou, pokusu o zmier, špecifikácie pohľadávky, vyjadrenia žalovaného, odpovede na výzvu súdu, opravy uplatneného nároku, prehľadu finančných operácií, rozsudku č.k. 14C/497/2014-71 zo dňa 17.9.2014, odvolania, uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/282/2016-117 zo dňa 23.6.2016 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 4.11.2009, žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o splátkovom úvere, pričom táto bola špecifikovaná v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému oznámené písomným podaním právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.11.2009, ktoré žalovaný prevzal dňa 17.12.2009. Ako vyplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v čase postúpenia pohľadávky (t.j. k 17.12.2009) bol žalovaný v omeškaní s úhradou dlžnej sumy 1 203 dní.

5. Žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril dňa 13.6.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.367,59 € (41.200,- Sk), ktorý sa zaviazal vrátiť veriteľovi v mesačných splátkach po 36,94 € (1.113,- Sk) v období od 20.7.2006 do 20.5.2011. Úroková sadzba bola ustálená vo výške 17,70 % ročne a RPMN vo výške 9,77 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Ako vyplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok žalovaný titulom poskytnutého úveru ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval sumu 3.046,54 €, ktorá pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 2.604,24 €, úroku z omeškania vo výške 442,30 €.

6. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.5.2011 v počte 8 a celkovej výške 295,52 €.

7. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, keď podľa jeho nároku k zosplateniu pohľadávky muselo dôjsť najneskôr ku dňu jej postúpenia, t.j. k 4.11.2009. Tiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vec by mala byť posudzovaná výlučne podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ale podľa jeho názoru by súd mal vec posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, ktorý chráni záujmy a práva občanov, ktoré im zaručuje ústava. Doplnil, že v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere bol zamestnaný, pričom všetky záležitosti ohľadne platenia splátok mala na starosti jeho bývalá manželka. On jej odovzdával celý svoj príjem a mal za to, že splátky sú riadne platené. Až následne sa dozvedel, že právny predchodca žalobcu voči nemu eviduje dlh. V roku 2010 ho žalobca vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.290,- €. On vtedy požiadal o umožnenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach po 30,- € mesačne s čím žalobca nesúhlasil a určil mu splátku vo výške 120,- € mesačne. Napriek tomu uhradil celkove 35 splátok po 30,- €, t.j. sumu 1.050,- €. K dohode o úhrade pohľadávky v splátkach v písomnej forme však nedošlo. Od žalobcu dostal 4.4.2013 list, v ktorom bol vyzvaný na zaplatenie sumy 2.872,57 €, následne dňa 22.8.2013 dostal ďalší list, v ktorom od neho žalobca žiadal už zaplatenie sumy 3.358,23 €. Uplatnený nárok považoval za nedôvodný, žalobu žiadal zamietnuť, pretože konanie žalobcu podľa jeho názoru vykazuje znaky konania v rozpore s dobrými mravmi.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 4.11.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery c) a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Aktívnou vecnou legitímáciou v konaní sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním

uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu v konaní skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania/ strán sporu nenamieta. 9. V danom prípade sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom zmluvy splátkovom úvere uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným dňa 13.6.2006 v sume neuhradených splátok splatných v období od 20.10.2010 do 20.5.2011 vo výške 295,52 € s príslušenstvom. 10. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. 11. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním rešpektujúc rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/282/2016-117 zo dňa 23.6.2016 dospel k záveru, že v danej veci je potrebné bez ohľadu na štádium konania prioritne sa zaoberať otázkou vecnej legitímácie strán sporu v tomto konaní. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, keďže ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom tohto konania (pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného žalobca preukázal predložením zmluvy o splátkovom úvere, plnenie z ktorej je predmetom sporu). Pokiaľ však ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní súd konštatuje, že v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 citovaného zákona, t.j. že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia pohľadávky banky (resp. jej splatnej časti) voči dlžníkovi na tretiu osobu. Nakoľko dodržanie tohto postupu zo strany právneho predchodcu žalobcu zo strany žalobcu preukázané nebolo, súd bol nútený konštatovať, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie o tom, že je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 právnym nástupcom spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. vo vzťahu k pohľadávke zo zmluvy č. 0212230975 uzatvorenej so žalovaným dňa 13.6.2006 a teda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, keď zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Súd preto z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania (prvostupňového i odvolacieho) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 396 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli súd vyslovil, že žalovaný nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).